

***ἀπεδῶ-ἀπάνω-καὶ κάτω**

— 377 —

***ἀπεδῶ-ἔμπροσθεν-κι ἄνω**

Ἐκ τῶν ἐπιρρ. ἀπεδῶ καὶ ἀπάνωθεν.

Ἀπεδῶ παραπάνω: Ἀπαδανῶθεν ἀσ' σὴ χωραφί' τὸ κινάλ'.

***ἀπεδῶ-ἀπάνω-καὶ κάτω** ἐπίρρ. ἀπαδαπαγκαικὰ Πόντ. (Κοτύωρ. Χαλδ.) ἀποδαχαμπάν'-τῶν Πόντ. (᾽Οφ.) Ἐκ τῆς ἐπιρρηματ. συνεκφορᾶς ἀπεδῶ ἀπάνω καὶ κάτω.

Ἀπεδῶ ἄνωθεν πρὸς τὰ κάτω ἔνθ' ἀν.: Ἀπαδαπαγκαικὰ ἐκατέβεν Χαλδ.

***ἀπεδῶ-ἀπάνω-κ' ἔσω** ἐπίρρ. ἀπαδαπαγκέσ' Πόντ. (Κοτύωρ. Χαλδ.) ἀπαδαχαμπάν'-τῶν Πόντ. (᾽Οφ.)

Ἐκ τῆς ἐπιρρηματ. συνεκφορᾶς ἀπεδῶ ἀπάνω κ' ἔσω. Ἀπὸ τὰ ἐπάνω ἐδῶ μέρη (τῆς κινήσεως νοουμένης ὀριζοντίας) ἔνθ' ἀν.: Ἐρθεν κ' ἐξέγενε τὰ ζὰ ἀπαδαπαγκέσ' ἀσ' σ' ὁμάλ' (ἦρθε καὶ ἀπεμάκρυνε τὰ ζῶα ἀπεδῶ ἀπάνω ἀπὸ τὸ ὁμαλὸν μέρος) Χαλδ.

***ἀπεδῶ-ἀπάνω-κι ἄνω** ἐπίρρ. ἀπαδαπαγκιάν' Πόντ. (Χαλδ.)

Ἐκ τῆς ἐπιρρηματ. συνεκφορᾶς ἀπεδῶ ἀπάνω κι ἄνω.

Ἀπεδῶ ἐπάνω πρὸς τὰ ἄνω (τῆς κινήσεως νοουμένης ἐπὶ ὑψωμάτων καὶ ἀκρωρειῶν): Ἀπαδαπαγκιάν' ἐξέβεν ἀπάν' ὅσ' ὁμάλ' (βγήκε ἐπάνω, ἀνῆλθεν εἰς τὸ ὁμαλὸν μέρος).

***ἀπεδῶ-ἀπέσω** ἐπίρρ. ἀπαδαπέσου Πόντ. (Οἰν.) ἀπαδαπέσ' Πόντ. (Τραπ. Χαλδ.) ἀπαδαμπέσ' Πόντ. (᾽Οφ.) ἀπαδαχαμπέσ' Πόντ. (᾽Οφ.)

Ἐκ τῶν ἐπιρρ. ἀπεδῶ καὶ ἀπέσω.

Ἀπεδῶ μέσα ἔνθ' ἀν.: Ἀπαδαπέσ' ἀσ' σ' ὁσπίτ' ἐξέβεν Χαλδ.

***ἀπεδῶ-ἀπέσω-καὶ κάτω** ἐπίρρ. ἀπαδαπεδοκικὰ Πόντ. (Χαλδ.) ἀπαδαπιδοκικὰ Πόντ. (Χαλδ.) ἀπαδαπιδαικὰ Πόντ. (᾽Οφ.) ἀπαδαχαμπιδαικὰ Πόντ. (᾽Οφ.)

Ἐκ τῆς ἐπιρρηματ. συνεκφορᾶς ἀπεδῶ ἀπέσω καὶ κάτω.

Ἀπεδῶ μέσα ἀκριβῶς ἔνθ' ἀν.: Ἀπαδαπεδοκικὰ ἀσ' σὸ κεπὶν κατ' ἐκλεψεν τὸ μακέλλ' (ἀπεδῶ μέσα ἀκριβῶς ἀπὸ τὸν κῆπον κάποιος ἐκλεψε τὴν σκαπάνην) Χαλδ.

***ἀπεδῶ-ἀπέσω-κ' ἔσω** ἐπίρρ. ἀπαδαπεδοκέσ' Πόντ. (Χαλδ.) ἀπαδαπιδοκέσ' Πόντ. (Χαλδ.) ἀπαδαπιδέσ' Πόντ. (᾽Οφ.) ἀπαδαχαμπιδέσ' Πόντ. (᾽Οφ.)

Ἐκ τῆς ἐπιρρηματ. συνεκφορᾶς ἀπεδῶ ἀπέσω κ' ἔσω.

Ἀπὸ τῶν ἐντὸς που ἐνταῦθα μερῶν (τῆς κινήσεως νοουμένης ὀριζοντίας) ἔνθ' ἀν.: Ἐβγαλ' τὰ ζὰ ἀπαδαπιδέσ' ἀσ' σὸ χωράφ' (βγάλτε τὰ ζῶα ἀπεδῶ μέσα ἀπὸ τὸ χωράφι, τὰ ὅποια εἶναι διεσκορπισμένα ἐδῶ καὶ ἐκεῖ) Χαλδ.

***ἀπεδῶ-ἀπέσω-κι ἄνω** ἐπίρρ. ἀπαδαπεδοκιάν' Πόντ. (Χαλδ.) ἀπαδαπιδοκιάν' Πόντ. (Χαλδ.) ἀπαδαχαμπιδοκιάν' Πόντ. (᾽Οφ.)

Ἐκ τῆς ἐπιρρηματ. συνεκφορᾶς ἀπεδῶ ἀπέσω κι ἄνω.

Ἀπεδῶ μέσα πρὸς τὰ ἄνω (τῆς κινήσεως νοουμένης ἐπὶ ἀνωφερείας διὰ μέσου ἀντικειμένων) ἔνθ' ἀν.: Ἀπαδαπεδοκιάν' ἀσ' σ' ὁρμάν' ἐπῆεν (ἐπῆγε πρὸς τὰ ἄνω διὰ μέσου τοῦ δάσους) Χαλδ. Ἀπαδαπεδοκιάν' ἀσ' σὰ χωράφῃ ἐξέβεν (βγήκε ἐπάνω διὰ μέσου τῶν χωραφίων) αὐτόθι.

***ἀπεδῶ-ἀποκάτω** ἐπίρρ. ἀπαδαφκά Πόντ. (Κοτύωρ. Χαλδ.)

Ἐκ τῶν ἐπιρρ. ἀπεδῶ καὶ ἀποκάτω.

Ἀπεδῶ κάτω: Ἀπαδαφκά ἀσ' σ' ὁρμίν' (ρυάκι).

***ἀπεδῶ-ἀποκάτωθεν** ἐπίρρ. ἀπαδαποκάθεν Πόντ. (Τραπ. Χαλδ.)

Ἐκ τῶν ἐπιρρ. ἀπεδῶ καὶ ἀποκάτωθεν.

Ἀπεδῶ παρακάτω.

***ἀπεδῶ-ἀποκάτω-καὶ κάτω** ἐπίρρ. ἀπαδαφκα-καί Πόντ. (Χαλδ.) ἀπαδαφκάκαικα Πόντ. (Κοτύωρ.)

Ἐκ τῆς ἐπιρρηματ. συνεκφορᾶς ἀπεδῶ ἀποκάτω καὶ κάτω.

Ἀπεδῶ παρακάτω κοντὰ ἔνθ' ἀν.: Ἀπαδαφκαίκα ἀσ' σὴ μαντρί' τὴν πόρταν ἐχάθεν τ' ἰφτάρ' (ἀπεδῶ παρακάτω κοντὰ ἀπὸ τὴν πόρτα τῆς μάνδρας ἐχάθη τὸ φτυάρι) Χαλδ.

***ἀπεδῶ-ἀποκάτω-κ' ἔσω** ἐπίρρ. ἀπαδαφκακέσ' Πόντ. (Κοτύωρ. Χαλδ.)

Ἐκ τῆς ἐπιρρηματ. συνεκφορᾶς ἀπεδῶ ἀποκάτω κ' ἔσω.

Ἀπὸ τῶν ἐδῶ κάτω που μερῶν (τῆς κινήσεως νοουμένης ὀριζοντίας) ἔνθ' ἀν.: Ἀπαδαφκακέσ' ἀσ' σὸ χωράφ' ἐδέβεν (παρῆλθε) Χαλδ.

***ἀπεδῶ-ἀποκάτω-κι ἄνω** ἐπίρρ. ἀπαδαφκακιάν' Πόντ. (Χαλδ.) ἀπαδά-ἐπουκατιάν' Πόντ. (᾽Οφ.) ἀπαδά-ἐπουκατιάν' Πόντ. (᾽Οφ.)

Ἐκ τῆς ἐπιρρηματ. συνεκφορᾶς ἀπεδῶ ἀποκάτω κι ἄνω.

Ἀπεδῶ ἀποκάτω πρὸς τὰ ἄνω ἔνθ' ἀν.: Ἀπαδαφκα-κιάν' ἀσ' σὸ χωράφ' ἐξέβεν ἀπάν' (ἀπεδῶ ἀποκάτω ἀπὸ τὰς ὑπωρείας τοῦ χωραφιοῦ ἀνέβη ἐπάνω) Χαλδ.

***ἀπεδῶ-ἄρτι** ἐπίρρ. ἀπεδάριτε Τσακων. ἀπάδαριτε Σύμ. ἀπάαριτε Σύμ. ἀπάαριτ' Σύμ. ἀπάριτε Σύμ.

Ἐκ τῶν ἐπιρρ. ἀπεδῶ καὶ ἄρτι. Πβ. καὶ μεσν. ἀπο-δάρτε ἐν Χρον. Μορ. Η 2731 (ἐκδ. JSchmitt) «ἐγὼ ἀπο-δάρτε ἐπλήρωσα τὰ ἔτη τῆς ζωῆς μου».

Ἀπὸ τοῦδε, ἀπὸ τώρῃ ἔνθ' ἀν.: Ἀπάαριτ' ἀπ-πέσουμεν (ἀπὸ τώρῃ θὰ κοιμηθῶμεν) Σύμ. || Φρ. Ἀπάδαριτε καὶ νὰ πάη (ἀπὸ τοῦδε καὶ εἰς τὸ ἐξῆς) αὐτόθι.

***ἀπεδῶ-ἐκεῖ** ἐπίρρ. ἠωδεαρεῖ Κύθηρ. ἀπέδεκει Χίος ἀπέδατσει Λέσβ.

Ἐκ τῶν ἐπιρρ. ἀπεδῶ καὶ ἐκεῖ.

1) Ἐδῶ καὶ ἐκεῖ Κύθηρ. 2) Ἀπεκεῖ ἀκριβῶς Λέσβ. Χίος: Σύφτωσι περὶ ἑνας ἀβιζ-ζῆς Βικιανὸς ἀπέδεκει Χίος Ἀπέδεκει ποῦ σοῦ πα ἦρτε αὐτόθι. Ἀπέδεκει νὰ πᾶς αὐτόθι.

***ἀπεδῶ-ἐκεῖθεν** ἐπίρρ. ἀπιδουκεῖθι Ἡπ. (Ζαγόρ.) ἠωδεαρεῖδε Κύθηρ.

Ἐκ τῶν ἐπιρρ. ἀπεδῶ καὶ ἐκεῖθεν.

1) Ἀπεδῶ καὶ ἀπεκεῖ Κύθηρ.: Ἐπάαινε ἠωδεαρεῖδε. 2) Χρονικῶς, πλέον Ἡπ. (Ζαγόρ.): Τώρ' ἀπιδουκεῖθι.

***ἀπεδῶ-ἔμπροσθεν** ἐπίρρ. ἀπαδαέμπρ' Πόντ. (Χαλδ.) Ἐκ τῶν ἐπιρρ. ἀπεδῶ καὶ ἔμπροσθεν, δι' ὅ ἰδ. ἔμπρός. Ἀπεμπρός ἐδῶ, ἀπεδῶ κοντά: Ἀπαδαέμπρ' ἐσ' κῶθεν (ἐσηκώθη).

***ἀπεδῶ-ἔμπροσθεν-κ' ἔσω** ἐπίρρ. ἀπαδαέμπρ'-κέσ' Πόντ. (Χαλδ.)

Ἐκ τῆς ἐπιρρηματ. συνεκφορᾶς ἀπεδῶ ἔμπροσθεν κ' ἔσω.

Ἀπὸ τῶν ἐμπροσθίων ἐδῶ μερῶν ἴσα πέρα: Ἀπαδα-έμπρ'-κέσ' ἐδέβεν (ἐπέρασεν ἐμπρός ἀπεδῶ διεθυνόμενος ἴσα πέρα κατ' εὐθεῖαν γραμμὴν).

***ἀπεδῶ-ἔμπροσθεν-κι ἄνω** ἐπίρρ. ἀπαδαέμπρ'-κιάν' Πόντ. (Χαλδ.)

Ἐκ τῆς ἐπιρρηματ. συνεκφορᾶς ἀπεδῶ ἔμπρουν καὶ ἄνω.

Ἀπεδῶ ἔμπρὸς πρὸς τὰ ἄνω: Ἀπαδαῖμπος-κιάν' ἐδέβεν (ἐπέρασεν ἔμπρὸς ἀπεδῶ διευθυνόμενος πρὸς τὰ ἄνω).

ἀπεδῶ-ἔξω ἐπίρρ. κοιν. ἀπαδαῖξ' Πόντ. (Χαλδ.)

Ἐκ τῶν ἐπιρρ. ἀπεδῶ καὶ ἔξω.

Ἐξω ἀπ' αὐτὸ τὸ μέρος ἐνθ' ἄν.: Ἀπαδαῖξ' ἀσ' σὴν πόρταν στὰ καὶ τέρεν (ἀπεδῶ ἔξω ἀπὸ τὴν πόρταν στάσου καὶ κοίταζε) Χαλδ.

***ἀπεδῶ-ἐπὰ** ἐπίρρ. ἀπῶδ'-ἐπὰ Κεφαλλ. ἀποδωπὰ Πελοπν. (Μεσσ.)

Ἐκ τῶν ἐπιρρ. ἀπεδῶ, παρ' ὃ καὶ ἀπῶδε, καὶ ἐπὰ.

Ἐκ τούτου τοῦ μέρους, ἐντεῦθεν. Συνών. *ἀπεδῶ - ἐπὰθε.

***ἀπεδῶ-ἐπάθε** ἐπίρρ. ἀπωδεπάθε Κεφαλλ. ἀπωδεπάθε Κεφαλλ.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. *ἀπεδῶ-ἐπὰ καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -θε.

Ἐκ τούτου τοῦ μέρους, ἐντεῦθεν.

ἀπεδῶθε ἐπίρρ. κοιν. ἀπιδῶθι Ἡπ. (Δρόβιαν. κ. ἄ.) ἀποδῶθε Κεφαλλ. Πελοπν. (Βούρβουρ. Λακων. Τριφυλ.) κ. ἄ. ἀπουδῶθι Μακεδ. Στερελλ. (Αἰτωλ.) ἀποδῶθε Νίσυρ. ἀπῶτ-τε Καλαβρ. (Μπόβ.) ἀποδῶθεν Κεφαλλ. Πελοπν. (Βούρβουρ.) ἀποδῶθεν Πελοπν. (Ἀρκαδ. Βούρβουρ. Κλουτσιοχ.) ἰπιδῶθι Μακεδ. (Βελβ.) ἰποδῶθ-θεν Κύπρ. ἰποδῶθ-θε Κύπρ. ἰποδῶτ-τε Κύπρ. ἰποδάθ-θε Κύπρ. ἰποδάτ-τε Κύπρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. ἀπεδῶ καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -θε.

1) Τοπικῶς ἐπὶ κινήσεως ἐκ τόπου, ἐκ τούτου τοῦ μέρους, ἐντεῦθεν κοιν.: Ἀποδῶθε ἐδιαβήκανε Κεφαλλ. Ἀποδῶθε δὲ θὰ κουνιστῇτε αὐτόθι. Ἀποδῶθενες τὸ βουνὸ Ἀρκαδ. Φουνάζου γὼ ἀπουδῶθι, ἀντικρέν' αὐτὸς ἀπουπέρα (ἀντικρέν'=ἀποκρίνεται, ἀπαντᾷ) Αἰτωλ. Συνών. ἀπεδῶ 1.

β) Μετὰ προσωπικῆς ἀντων. δεικτικῶς Καλαβρ. (Μπόβ.): Ἐγὼ ἀπῶτ-τε (ἐγὼ ἀπεδῶ). Συνών. ἀπεδῶ 1 β. γ) Ἐπὶ κινήσεως εἰς τόπον, πρὸς τὰ ἐδῶ Κύπρ. Πελοπν. (Κλουτσιοχ.): Ἡμαστέν ποιδεῖθ-θεν 'ς τοῦ δεῖνα τῶν τῶρα ἐρκοῦμαστέν ποιδῶθ-θεν Κύπρ. Ἀποδῶθενες πῆγε (πρὸς τὰ ἐδῶ) Κλουτσιοχ. δ) Ἐπὶ στάσεως ἐν τόπῳ, εἰς τοῦτο τὸ μέρος Κύπρ.: Ἐφηκεν τὸ ἄλογόν του ποιδῶτ-τε. 2) Χρονικῶς, ἀπὸ τοῦδε, ἐντεῦθεν Καλαβρ. (Μπόβ.): Ἀπῶτ-τε ἄλφε τρεῖς ἡμέρε (μετὰ τρεῖς ἡμέρας). Συνών. ἀπεδῶ 2.

***ἀπεδῶ-καὶ κάτω** ἐπίρρ. ἀπαδακαῖα Πόντ. (Χαλδ.) ἀπαδάκακα Πόντ. (Κοτύωρ.)

Ἐκ τῆς ἐπιρρηματ. συνεκφορᾶς ἀπεδῶ καὶ κάτω.

Ἀπεδῶ δὰ κοντὰ ἐνθ' ἄν.: Ἀπαδακαῖα μὴ σ'κοῦσαι (μὴ σηκώνεσαι) Χαλδ.

***ἀπεδῶ-κάτω** ἐπίρρ. ἀπαδακά Πόντ. (Χαλδ.) ἰπωδεγάτω Κύθηρ. ἰπωδεακάτω Κύθηρ. ἰπωδεαγάτω Κύθηρ.

Ἐκ τῶν ἐπιρρ. ἀπεδῶ καὶ κάτω.

1) Ἐπὶ κινήσεως ἀπὸ τόπου, ἀπεδῶ κοντὰ Πόντ. (Χαλδ.): Ἀπαδακά ἔρθεν κ' ἐδέβεν (ἀπ' αὐτὸ τὸ μέρος ἦλθε καὶ ἐπέρασε). 2) Ἐπὶ κινήσεως εἰς τόπον, ἐδῶ κάτω Κύθηρ.: Θὰ πάω ἰπωδεαγάτω. 3) Ἐπὶ στάσεως, ἐδῶ κάτω Κύθηρ.: Ἡμουνα ἰπωδεγάτω.

***ἀπεδῶ-κάτωθεν** ἐπίρρ. ἀπαδακάθεν Πόντ. (Χαλδ.) ἀπαδαχά-κάθε Πόντ. (Ὁφ.)

Ἐκ τῶν ἐπιρρ. ἀπεδῶ καὶ κάτωθεν.

Ἐδῶ κάτω ἐνθ' ἄν.: Ἀπαδακάθεν στὰ καὶ τέρεν (στάσου καὶ κοίταζε) Χαλδ.

***ἀπεδῶ-κάτωθεν-κ'** ἔσω ἐπίρρ. ἀπαδακάθεν-κ' Πόντ. (Χαλδ.)

Ἐκ τῆς ἐπιρρηματ. συνεκφορᾶς ἀπεδῶ κάτωθεν κ' ἔσω.

Ἰσα ἀπὸ τῶν ἐνταῦθα κάτω μερῶν (πρὸς τινα διευθύνειν ὀριζοντίαν): Ἀπαδακάθεν-κ' πάει.

***ἀπεδῶ-κάτωθεν-κι** ἄνω ἐπίρρ. ἀπαδακάθεν-κιάν' Πόντ. (Χαλδ.)

Ἐκ τῆς ἐπιρρηματ. συνεκφορᾶς ἀπεδῶ κάτωθεν κι ἄνω.

Ἀπεδῶ κάτωθεν πρὸς τὰ ἄνω: Ἀπαδακάθεν-κιάν' θὰ πὰς (θὰ κινήσῃς ἀπ' αὐτὰ τὰ κάτω μέρη καὶ θὰ πὰς πρὸς τὰ ἄνω).

***ἀπεδῶ-κάτωθεν-μέρου** ἐπίρρ. ἀπαδακάθεν-μέρ' Πόντ. (Χαλδ.)

Ἐκ τῆς ἐπιρρηματ. συνεκφορᾶς ἀπεδῶ κάτωθεν μέρου.

Ἀπὸ τῶν ἐνταῦθα πού κάτω μερῶν: Ἀπαδακάθεν-μέρ' ἐπέταξεν ἡ κοσσοῦρα (κόττα).

***ἀπεδῶ-κ'** ἔσω ἐπίρρ. ἀπαδακ' Πόντ. (Κοτύωρ. Χαλδ.)

Ἐκ τῆς ἐπιρρηματ. συνεκφορᾶς ἀπεδῶ κ' ἔσω.

Ἐκ τῶν πλησίον ἐδῶ μερῶν (τῆς κινήσεως ἀναγκαίως νοουμένης ὀριζοντίας) ἐνθ' ἄν.: Φύγον ἀπαδακ' ἀσ' σ' ἐμέ-τερα (φύγε ἐκ τῶν πλησίον ἐδῶ εἰς τὴν οἰκίαν μας μερῶν) Χαλδ.

***ἀπεδῶ-κι** ἄνω ἐπίρρ. ἀπαδακιάν' Πόντ. (Χαλδ.)

Ἐκ τῆς ἐπιρρηματ. συνεκφορᾶς ἀπεδῶ κι ἄνω.

Ἀπεδῶ πρὸς τὰ ἄνω: Πάει ἀπαδακιάν'.

ἀπεδῶ-μερῶ ἐπίρρ. κοιν. ἀποδῶ-μερῶ Πελοπν. (Λακων. Τριφυλ.) ἀπαδαμερῶ Πόντ. (Κοτύωρ.) ἀπαδαμερῶ Πόντ. (Τραπ. Χαλδ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. ἀπεδῶ καὶ τοῦ οὐσ. μερῶ.

1) Ἐκ τούτου τοῦ μέρους, ἀπεδῶ ἐνθ' ἄν.: Ἐλα ἀπεδῶ-μερῶ κοιν. Συνών. *ἀπεδῶ-μερῶθεν 1, *ἀπεδῶ-μέρου 1. 2) Εἰς τὰ πρὸς τὰ ἐδῶ μέρη Πελοπν. (Τριφυλ.): Κάθεται ἀποδῶ-μερῶ. 3) Ἐξ ἐτέρου, ἐτέρωθεν, ἐπὶ ἀντιδιαστολῆς πράξεων δύο προσώπων Πόντ. (Χαλδ.): Ἐκεῖνος ἐποίν'νεν ἀέτο' κ' ἐγὼ ἀπαδαμερῶν τιδὲν 'κ' ἔξερα (ἐκεῖνος ἔκαμνεν ἔτσι καὶ ἐγὼ ἀπεδῶ δὲν ἐγνώριζα τίποτε). Συνών. *ἀπεδῶ-μερῶθεν 2, *ἀπεδῶ-μέρου 2.

***ἀπεδῶ-μερῶθεν** ἐπίρρ. ἀπαδαμερῶθεν Πόντ. (Χαλδ.)

Ἐκ τῶν ἐπιρρ. ἀπεδῶ καὶ μερῶθεν.

1) Ἀπεδῶ-μερῶ 1, ὁ ἰδ.: Ἀπαδαμερῶθεν ἐχπάσταν καὶ πάγ'νε (ἐξεκίνησαν καὶ πηγαίνουν). 2) Ἀπεδῶ-μερῶ 3, ὁ ἰδ.

***ἀπεδῶ-μέρου** ἐπίρρ. ἀπαδαμέρ' Πόντ. (Ὁφ. Χαλδ.)

Ἐκ τῶν ἐπιρρ. ἀπεδῶ καὶ μέρου, δι' ὃ ἰδ. μέρος.

1) Ἀπεδῶ-μερῶ 1, ὁ ἰδ., ἐνθ' ἄν.: Ἐλ' ἀπαδαμέρ' Χαλδ. 2) Ἀπεδῶ-μερῶ 3, ὁ ἰδ., Πόντ. (Χαλδ.): Ἐσὺ τέρ' τ' ἐσὸν τῇ δουλείαν, ἀπαδαμέρ' ἐμεῖς ἐξέρομε ντ' ἐντάμε (σὺ κοίταζε τὴν ἰδικὴν σου ἐργασίαν, ἀπεδῶ ἡμεῖς ἡξεύρομεν τί κάμνομεν).

***ἀπεδῶ-μέρου-καὶ κάτω** ἐπίρρ. ἀπαδαμερκαῖα Πόντ. (Χαλδ.)

Ἐκ τῆς ἐπιρρηματ. συνεκφορᾶς ἀπεδῶ μέρου καὶ κάτω.

